

МОТИВИ към Решение № 572 от 21.09.2023г., постановени по НАХД № 458/2023г. по описа на Районен съд - ***

Производството е по реда на чл.375 и сл. от НПК и е образувано по Постановление на Районна прокуратура *** от 15.03.2023г., с което е предложено обвиняемата **Н. Г. К.** – ** ЕГН ***** да бъде освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по реда на чл.78а от НК за извършено престъпление по **чл.325б, ал.2, т.2, пр.2 вр. ал.1 от НК** за това, че на неустановена дата в периода от 01.07.2022 г. до 03.07.2022 г. около 19.00 ч. в гр. ***, ул. **, в двор на къща **като е проявила жестокост** по смисъла на чл. 7, ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 10 от Закона за защита на животните „чл. 7, ал. 2 - *За жестокост се смятат: т. 1 - Всяко действие или бездействие, което причинява продължително или повтарящо се страдание на животното, или увреждане на здравето му или стрес, т. 2 - действия по чл. 151 от Закона за ветеринарномедицинската дейност, т. 10 - изоставяне на животни*“ **към гръбначно животно** – като нанесла удар със синджир в областта на раменната кост на левия крайник на мъжко куче с бяла козина **му причинила противозаконно** – в нарушение на чл. 7, ал. 1 от Закона за защита на животните „Забранява се проявата на жестокост към животните“ и чл. 151 от Закона за ветеринарномедицинската дейност „Забранява се причиняването на страх, нараняване, болка, страдание, стрес или смърт на животни, освен в случаите, посочени в чл. 117, ал. 1, т. 10, 11 и 12, чл. 139а, чл. 139б, чл. 159, ал. 3, чл. 160, ал. 2 и чл. 179, ал. 3, или при самозащита“ **тежко увреждане**, а именно счупване на преден ляв крайник в областта на раменната кост, след което изгонила кучето от дома си, **като деянието е извършено по особено мъчителен начин** – счупването е довело до тежко състояние на животното при което неоказване на лекарска помощ би довело до застрашаващо живота състояние.

В съдебно заседание Районна прокуратура ***, чрез прокурор Д. ангажира доказателства в подкрепа на обвинителната теза, като моли съдът да постанови решение, с което да признае обвиняемата Н. Г. К. за виновна по повдигнатото обвинение по чл.325б, ал.2, т.2, пр.2 вр. ал.1 от НК. Сочи, че са налице всички необходими предпоставки по чл.78а от НК за освобождаване на обвиняемата от наказателна отговорност, като ѝ се наложи административно наказание „глоба“, поради което моли съдът да постанови съдебният си акт в тази насока, като ѝ наложи административно наказание „глоба“ в минимален размер.

Обвиняемата Н. Г. К., редовно и своевременно призована, явява се лично в съдебно заседание, като отрича да е извършвала действия на проявена жестокост към гръбначно животно, а именно булото куче, което е гледала в двора си. Твърди, че същото е ровило в градината ѝ, като е правило бели, но често е излизало от двора на улицата пред дома ѝ, където в инкриминирания период е било блъснато от лек автомобил. Твърди, че

синджира с който е връчвала кучето си и е толкова малък, че не би могла с него да нанесе толкова травмиращ за кучето си удар, а и не би направила такова нещо, тъй като обича животните и се грижи за тях, като преди въпросното бяло куче имало и друго куче, което гледала докато е починало от старост. Моли съдът да я признае за невиновна и оправдае по повдигнатото обвинение.

Съдът като съобрази доказателствата по делото, изявленията на страните и Закона приема за установено от фактическа страна следното:

Обвиняемата Н. Г. К. ** ул. „**“, с ЕГН ***** В двора на къщата си тя гледала от неустановена дата и към инкриминираният период, в началото на м.юли 2023г. мъжко куче, без порода с бяла космена покривка.

В началото на месец юли 2022 г. около 19.00 ч. свидетелят И. Х. разхождал домашно куче в ***, в близост до дома на обвиняемата Н. Г. К. на ул. „**“. Докато минавал покрай имота на обвиняемата той чул викове и крясъци. Погледал към двора и видял Н. К. с метален синджир да замахва към бяло средно голямо куче с бяла козина, което се намирало до нея. Обвиняемата нанесла удар със синджир в областта на раменната кост на левия крайник на кучето. Свидетелят *** продължил разходката на домашния си любимец, като на връщане отново минал по ул. „Солунските атентатори“, като пред дома на обвиняемата видял изгоненото от двора куче, което държало счупената си лапа във въздуха. Два дни по-късно свидетелят И. Х. отново видял въпросното бяло куче извън двора на Н. К., като лапата му била видимо все още наранена, като спрямо четериногото не била положена каквато й да е било медицинска грижа от страна на неговата стопанка. Виждайки ситуацията, свидетелят *** се обадил на свидетелката *** която била председател на Сдружение „Спасителен център за кучета – ****“ и обяснил какво е видял.

Състоянието на процесното животно било възприето на 03.07.2022 г. около 19.00 ч. и от свидетелката ** което тя познавала, тъй като го била виждала преди в двора на обвиняемата и знаела, че тя се грижи за него. Когато го видяла извън двора на Н. К., установила че то е с наранен ляв преден крак, който държало във въздуха. Свидетелката попитала няколко събрали се наблизо деца какво се е случило с кучето, като те й казали, че стопанката му е счупила лапата на кучето със синджира с който е било вързано. *** виждала още няколко дни кучето, което скитало безпризорно. Пред дома на обвиняемата отново се били събрали деца, които настоявали тя да се погрижи за кучето си, но тя отговаряла с агресия на молбите им, като хвърляла камъни и отправяла обиди. Тъй като свидетелката работела наблизо, тя често чувала и предходни пъти, случаи при които Н. К. викала в двора по кучето „Ще те пребия, ще ти счупя крака!“, като според нея това не е било първият случай на тормоз и изоставяне на куче от страна на обвиняемата. Това провокирало *** на 07.07.2022 г. да се обади на свидетелката *** в качеството й на председател на сдружение за защита на животните за да я

информира за случая, тъй като решила, че явно кучето вече е изоставено от стопанина му и няма да получи необходимата му медицинска помощ.

Два дни след получаване на обаждането от свидетелката ***, свидетелката *** открила нараненото куче на улицата, но не установила стопанката му на адреса ѝ. Свидетелката ** обезпаразитила четириногото и го нахранила, а на 12.07.2022г., заедно с нейния колега *** отново посетили района около къщата на обвиняемата, като отново не установили последната за да поговорят с нея. При това посещение, намерили кучето спрямо което видимо не била положена каквато ѝ да е било ветеринарна грижа – същото продължавало да куца и да държи наранената си лапа във въздуха. Свидетелката ** със своя колега взели кучето и го завели при ветеринарен доктор *** в гр. ***, който установил посредством рентгеново изследване, че кучето има тежко увреждане - фрактура на лява раменна кост и се налага извършването на оперативно възстановяване на костта. По-късно, на 26.07.2022 г. била осъществено успешно оперативна интервенция на кучето, след която същото възвърнало силите си, а грижа за него продължавала да се осъществява от Сдружение „Спасителен център за кучета – ***“.

От заключението на назначената и изготвена ветеринарна експертиза се установява, че процесното куче е получило счупване на преден ляв крайник в областта на раменната кост, което е довело до влошаване на общото състояние, съпроводено с липса на апетит, силни болки и повишаване на телесната температура. Състоянието му е било тежко и при неоказване на лекарска помощ би довело до застрашаващо живота състояние. Като следствие на счупването след като същото не се лекува е имало опасност от вторично счупване както и разместване на раменната кост, попадане на част от костния мозък в кръвоносната система и опасност от мастна емболия и последваща смърт на кучето. Експертизата сочи на наличие на пряка причинно-следствена връзка между полученото травматично увреждане и влошеното общо състояние, което е било съпроводено с тежка болка и страдания. Причиненото травматично увреждане е получено след удар с твърд предмет с гладка повърхност като е използвана сила перпендикулярно на раменната кост директно върху тялото на кучето. Кучето е стояло близо до нанасящия удара и получените травматични увреждания отговарят на описания от свидетелите начин. Съществува пряка причинно-следствена връзка между причиненото телесни увреждане през месец юли 2022 г. и установеното счупване на раменната кост т.е. такъв вид счупвания, особено в раменна кост няма да се получат при самонараняване, оплитане или заклещване на крайника в синджир или борба с друго куче.

Свидетелката *** Х.а с показанията си установява, че познава обвиняемата Н. К. от детска възраст и с нея са приятелки. Соци, че обвиняемата много обича животните, имала е куче и се е грижила за него, като е имала едно бяло куче, което го блъснала кола на улицата пред дома ѝ.

По делото са приложени епикриза и копие от амбулаторен дневник на

куче Белчо от 04.08.2022г., в която е описана анамнезата на процесното куче на 11.07.2022г., неговото общо състояние, поставената му диагноза и извършените му медицински манипулации и интервенции.

От Протокол за разпознаване на лица и предмети от 31.01.2023г. е видно, че именно обвиняемата Н. К. е разпозната от свидетеля *** Х., като стопанина на процесното куче

От приложената справка за съдимост на обвиняемата Н. Г. К. се установява, че същата е неосъждан и по отношение на него не е прилаган института на освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание „глоба“ по реда на чл.78а от НК.

От Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние от 08.03.2023г. се установява, че обвиняемата Н. Г. К. не е семейна, не получава доходи от трудови възнаграждения, същата е пенсионер с пенсия от 465 лева месечно, като притежава къща, не притежава МПС.

Горната фактическа обстановка съдът възприе от събраните в хода на съдебното следствие гласни доказателства на свидетелите В., А., И., Н., Д. и *** Х.а, от заключението на съдебно ветеринарната експертиза и приобщените писмени доказателства, като целият доказателствен материал е еднопосочен и непротиворечив при установяване на релевантните факти и обстоятелства.

При така установената фактическа обстановка съдът намира, че с деянието си обвиняемата Н. Г. К. е осъществила от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.325б, ал.1 от НК.

О т обективна страна е установено, че обвиняемата Н. Г. К. е осъществила изпълнителното деяние на престъплението, в което е обвинена. Същата в инкриминираният период - от 01.07.2022 г. до 03.07.2022 г., пред деня около 19.00 ч. и място - в гр. ***, ул. **, в двор на обитаваната от нея къща е проявила жестокост към гръбначно животно като нанесла удар със синджир в областта на раменната кост на левия крайник на мъжко куче с бяла козина и по този начин му причинила противозаконно тежко увреждане, а именно счупване на преден ляв крайник в областта на раменната кост, след което изгонила кучето от дома си. Престъплението по чл.325б ал.1 пр.2 и 3 от НК е резултатно и се счита за осъществено при установяване на извършване на изпълнителното деяние в някоя от предвидените в текста на основния състав форми и при настъпване на съставомерния резултат, визиран в ал.1. Разпоредбата от специалната част на НК, с която е криминализирано деянието, за което обвиняемата Н. Г. К. е привлечена към наказателна отговорност, систематически се намира в Глава десета, озаглавена „Престъпления против реда и общественото спокойствие“ и очевидно има предвид дейност, насочена към засягане на този родов обект от обществени отношения, които се охраняват с разпоредбите в тази глава, при което, наред с обективната страна на престъплението, деецът трябва да има и съзнанието, че я осъществява с особената му проявна форма, визирана в закона, а именно

„жестокост“. Горната правна норма препраща към уредбата на чл.7, ал.1 от Закона за защита на животните „Забранява се проявата на жестокост към животните“ и чл. 151 от Закона за ветеринарномедицинската дейност „Забранява се причиняването на страх, нараняване, болка, страдание, стрес или смърт на животни, освен в случаите, посочени в чл. 117, ал. 1, т. 10, 11 и 12, чл. 139а, чл. 139б, чл. 159, ал. 3, чл. 160, ал. 2 и чл. 179, ал. 3, или при самозащита“, а по смисъла на чл. 7, ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 10 от Закона за защита на животните „чл. 7, ал. 2 - За жестокост се смятат: т. 1 - Всяко действие или бездействие, което причинява продължително или повтарящо се страдание на животното, или увреждане на здравето му или стрес, т. 2 - действия по чл. 151 от Закона за ветеринарномедицинската дейност, т. 10 - изоставяне на животни“. Установи се от доказателствения материал по делото, че именно обвиняемата Н. Г. К. чрез действие – нанасяне на удар със синджир по бялото си куче, е проявила жестокост и му е причинила тежко увреждане, като е счупила преден ляв крайник в областта на раменната кост, след което го изгонила от дома си на улицата. Налице е пряка причинно-следствена връзка между проявената жестокост на обвиняемата към процесното куче и нанесеното тежко увреждане на същото, което се установява от заключението на съдебно ветеринарната експертиза.

В НК няма определение на понятието животно, поради което се използваме това, което е прието от гражданското право, според което вещь е всеки материален обект със самостоятелно и реално съществуване, а животните се приемат за особени движими вещи - обект на притежание, за които се прилагат правила за защитата им. Веднага следва да се уточни, че това важи за домашните животни и животните - компаньони (домашните любимци), но не и за дивеча и безстопанствените животни (въпреки, че и за тях важат правилата за защита). Последните не са обект на притежание, нямат стойност и не са стока, доколкото за размножаването и отглеждането им не е вложен труд и средства, и те не са нечия собственост. По тази причина неразрешения лов на дивеч в горите и риболов от реките е браконьерство, а отнемането им от развъдници за дивеч и язовири за отглеждане на риба е кражба. Във вторият случай, са вложени труд и средства, придобитото има стойност и е чужда собственост. С оглед гореизложеното, кучетата, независимо дали се използват за охрана или се отглеждат като домашни любимци, които имат собственици, са движими вещи, които имат определена стойност и могат да бъдат предмет на престъпления против собствеността, напр. кражба, грабеж, унищожаване и повреждане и др.

По изложените съображения съдът прие, че обвиняемата Н. Г. К. е осъществила от обективна страна изпълнителното деяние на престъплението по чл.325б ал.1 от НК.

От **субективна страна**, деянието е осъществено от обвиняемата Н. Г. К. с пряк умисъл, тъй като същата безспорно е съзнавала общественотоопасните последици на деянието си и е целяла същите, като това се доказва от обстоятелството, че е действала, нанасяйки удар на животното със синджира

с който го е връзвала в двора си и със сила, без която не би се причинила толкова тежко увреждане, с ясното съзнание за характера и тежестта на увреждането, което може да причини.

Като причина за извършване на престъплението следва да се отчетат пренебрежителното отношение на обвиняемата Н. Г. К. към установения правен ред в страната.

При преценката си за освобождаване на обвиняемата Н. Г. К. от наказателна отговорност с налагането му на административно наказание съдът намира, че са налице всичките законоустановени и кумулативно необходими от закона предпоставки на чл.78а от НК, тъй като за това престъпление по чл.325б ал.1 от НК действаща към момента на извършване на престъплението се предвижда налагане на наказание "лишаване от свобода" до три години и „глоба“ от хиляда до пет хиляди лева, обвиняемата не е осъждана за престъпления от общ характер и не е освобождавана от наказателна отговорност по реда на чл.78а от НК, както и от престъплението не са настъпили имуществени вреди. При определяне на административното наказание съдът съобрази материалното положение на обвиняемата, която е пенсионер с ограничени доходи, обстоятелството, че е с добри характеристични данни и най-вече същата не е осъждана и липсват данни за други нейни противообществени прояви, като счита че административното наказание "глоба", предвидено в чл.78а, ал.4 от НК следва да бъде в минимален размер от 1000 лева, определено при превес на смекчаващи отговорността обстоятелства.

Съдът по аргумента на чл.301, ал.1, т.12 от НПК възложи на обвиняемата Н. Г. К. да заплати по сметка на ОДМВР - *** сумата 304,20 (триста и четири лева и двадесет стотинки) лева, представляващи разноски за изготвена на съдебно-ветеринарна експертиза, както и по сметка на Районен съд – *** сумата 5 (пет) лева, държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист, както и да заплати по сметка на Районен съд – *** да заплати сумата 80 (осемдесет) лева, представляващи разноски в хода на съдебното производство, както и сумата 5 (пет) лева, държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист.

По изложените съображения съдът постанови съдебният си акт.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: